

POSTANOWIENIE

Dnia 26 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa A. Spółki z ograniczoną
odpowiedzialnością z siedzibą w P.
przeciwko P. Spółce Akcyjnej z siedzibą w (...)
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 maja 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 9 czerwca 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania**
- 2. oddala wniosek powoda o zasądzenie kosztów zastępstwa
procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna wobec tego, że przysługuje od prawomocnego orzeczenia, ma ograniczony zakres, a jej podstawowym celem jest zapewnienie jednolitości wykładni i twórczy wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa. Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Publicznoprawny charakter skargi powoduje, że Sąd Najwyższy dokonując, w ramach przesądu, oceny skargi, bada jedynie czy wystąpiły ustawowe przesłanki przyjęcia jej do rozpoznania, to jest czy w sprawie występuje istotne zagadnienie

prawne, czy istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, czy zachodzi nieważność postępowania lub czy skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 1- 4 k.p.c.).

Pozwany we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołał przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c., to jest występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, potrzebę wykładni przepisów i oczywistą zasadność skargi kasacyjnej.

Badanie, na podstawie uzasadnienia wniosku, czy w sprawie te przesłanki wystąpiły, nie potwierdza tego. Zapytania sformułowane przez skarżącego jako zagadnienia prawne, nie noszą charakteru nowości. Skarżący nie uwzględnił przy tym, że obowiązek rozliczenia wynikający z art. 709¹⁵ k.c. istnieje pomiędzy stronami umowy leasingu, a przyjęta przez Sądy jako podstawa uwzględnienia powództwa relacja obligacyjna wynika z bezpodstawnego wzbogacenia, powstała w relacji finansujący- osoba trzecia, jej bowiem kosztem, jak ustaliły Sądy, finansujący uzyskał to co powinien był uzyskać od strony umowy.

Nie ma też wystarczających podstaw do przyjęcia, że wystąpiła druga i trzecia wskazywana przez skarżącego przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący nie wykazał dostatecznie, że w orzecznictwie sądów istotnie występuje na tle art. 405 k.c. oraz art. 709⁷ i art. 709¹⁵ k.c. rozbieżność uzasadniająca potrzebę wypowiedzi Sądu Najwyższego, nie wykazał też, że skarga jest oczywiście uzasadniona to jest, że kwestionowane orzeczenia narusza w sposób elementarny powołane przez skarżącego przepisy prawa. Zwraca się przy tym uwagę, że występowanie w sprawie zagadnienia prawnego na tle oznaczonych przepisów nie może jednocześnie czynić skargi kasacyjnej oczywiście uzasadnioną z powodu naruszenia tych samych przepisów; albo w sprawie na ich tle występuje zagadnienie prawne albo są one tak oczywiste, że ich naruszenie jest widoczne bez potrzeby ich bliższej analizy prawnej.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Wniosek powoda o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego zgłoszony w odpowiedzi na skargę nie został uwzględniony wobec powiązania go wyłącznie z wnioskiem o oddalenie skargi. Podzielić należy prezentowany w orzecznictwie pogląd, że nie ma podstaw do przyznania kosztów postępowania kasacyjnego stronie, która w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek o przyznanie tych kosztów powiązała wyłącznie z jednym, przez siebie wskazanym, rozstrzygnięciem, które nie nastąpiło.

jw